

[Indenrigsministeren.]

„Vi tør nok antyde, at denne Kendsgerning har vakt ikke blot Bestyrtelse, men ogsaa Harme og Skuffelse inden for Hovedstadens Handelsstand, og der er sikkert mange handlende, som i disse Dage gaar rundt med en knyttet Haand i Lommen ved Tanken om, hvorledes man behandlede et rimeligt og retfærdigt Krav, der saa enstemmigt, som Tilfældet her var, blev baaret frem af den samlede københavnske Butikshandel. — Det er en Afvisning, som sikkert vil blive husket!“

Nu er Baggrunden for Det konservative Partis Stilling, der stadig føres frem, at Partiet siger: Vi maa bort fra Restriktionerne, vi er imod Restriktionerne. Men alle vi, der kender Det konservative Folkepartis Stilling herinde, ved, at det passer slet ikke. Hvor Restriktioner værner Særinteresser, som Det konservative Parti ønsker værnet, holder man paa Restriktioner, der tager man Ordet for Indførelse af Restriktioner.

Det er ikke ret mange Dage siden, det blev bekendt for Offentligheden, at Det konservative Folkeparti havde gjort sin Stilling til en bestemt Sag herinde afhængig af, at der gennemførtes ganske bestemte Restriktioner over for den almindelige Handel herhjemme med Korn. Jeg vil antage, at den Del af det danske Landbrug, som har den aldeles overvejende Del af Interessen i en Kornlov — jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en almindelig Kornlovs Berettigelse —, er maaske et Antal paa omkring en halv Snes Tusind; men naar det gælder denne halve Snes Tusind erhvervsdrivendes Interesser, betænker Partiet sig ikke paa at kræve gennemført de skarpeste Restriktioner, ja, jeg har Indtrykket af, at Rigsdagen kunde faa indført saa høje Priser, det overhovedet skulde være, paa dette Omraade af Hensyn til Det konservative Folkeparti. Men selvfølgelig, naar der kun er 8 000 Detailhandlere i København — selv om de tilhører den Middelsstand, som Det konservative Parti taler om somme Tider, men aldrig støtter —, saa er Synspunktet lidt anderledes — der er Forskel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var i sin Tale i Dag inde paa to Spørgsmaal; det ene havde en vis Tilknytning til Lovforslaget, det andet havde overhovedet ingen Berøring dermed. Det ene var, at det ærede Medlem ankede over, at der i Bilaget

til Lovforslaget var optrykt med store Typer, at hans Partifælle Hr. Vibe-Hastrup havde underskrevet en Henvendelse til Regeringen i Favør af denne Lovgivnings Gennemførelse, og det ærede Medlem fremdrog nu, hvorledes Dansk Textil Unions Formand skulde have udtalt sig paa Unionens Aarsmøde forleden.

Jeg er ikke helt sikker paa, at Dansk Textil Unions Formand vil være det ærede Medlem taknemmelig for, at han søger her i Tinget at gøre denne Formand til et fuldkomment Pjankehoved, hvad han jo maatte være, dersom det virkelig er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at Dansk Textil Union indsender til Indenrigsministeriet en Henvendelse, hvori den indtrængende henstiller, at der søges udvirket en Forlængelse af den Lov, at det vil være til ubodelig Skade, hvis det ikke sker, at det vil medføre, at Forretninger i stor Udstrækning ikke vil kunne bære Lejeforhøjelsen, at det vil medføre, at man maa opgive at drive Forretning — alt dette skulde Dansk Textil Union indsende til Indenrigsministeriet, men saa skulde Dansk Textil Unions Formand bagefter holde en Tale, hvori han fremdrog, at det i og for sig ikke havde noget større paa sig (*Christmas Møller*: Vil Ministeren ikke læse det?). Nej, jeg vil tale for at forklare Dem, hvad det er, De gør denne Formand til: til en Vejrhane.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers umulige Stilling blev ogsaa i særlig Grad understreget ved, at det ærede Medlem brugte næsten hele sin Tale til at tale om noget, som ikke vedrører dette Forslag, nemlig til at rejse Spørgsmaalet om, hvor langt Københavns Kommunes Ekspropriationsret gaar, altsaa det juridiske Spørgsmaal, der i Kraft af Ekspropriationen paa Østerbrogade foreligger. Jeg skal ikke her paa nogen Maade udtale mig om, om Københavns Kommunes Handel med „Bikuben“ er en saadan, at den danner Grundlaget for en saadan moralsk Fordømmelse af „Bikuben“s Handlemaade, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, men jeg ønsker angaaende denne principielle Side af Sagen at sige, at en Fastholdelse af, at Forhaandsforhandlinger med de enkelte Ejere angaaende den fremtidige Udnyttelse altid skulde forinden Ekspropriationen, vil være fuldkommen ødelæggende for næsten enhver Saneringsplan her i København. Mange Steder er det saaledes, at Saneringen af et Kvarter eller en Gadeudvidelse, der er fuldkommen nødvendig for Byens Udvikling, kun er mulig, dersom den øgede Værdi,